

SOK-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS FÖRENING

NR 2 1995

ISSN 1104-7259

FRÅN START NR 28

ANSVARIG UTGIVARE TURE WIDLUND

STYRELSE

Ordförande Ture Widlund, Torsgatan 56, 11337 Stockholm
Vice ordförande Owe Fröberg, Gammeltorpsvägen 5 B, 15530 Nykvarn
Sekreterare Karl Örsan, Blommensbergsvägen 112, 11745 Stockholm
Vice sekreterare Börje Larsson, Ekviksvägen 7, 13900 Värmdö
Kassör Mats Peterson, Skönviksvägen 313, 12266 Enskede
Klubbmästare Manuel Vargas, Storskiftesvägen 172, 14560 Norsborg
Övrig ledamot Britt-Marie Ellis, Kyrkogatan 2, 17232 Sundbyberg
Utsedd av SOK Gösta Gärdin, Grevgatan 8, 11453 Stockholm

P. M. för inmarschen 1940.

Utländsk musik går alltid i hastig takt. Publikskränet tar bort ljudet så att det blir omöjligt att gå i takt. Därför :

- A) Hela truppen delas i grupper om 20-30 man. Damer få icke vara med. Kjolarna för trånga.
- B) Omusikaliska utgallras.
- C) Noggrann förövning, varvid marsch med korta steg övas.
- D) Innermännen helst ^{in ledet} (officerare) som räkna takt och hålla rättning.
- E) Äldre, tjocka ledare böra icke vara med vid inmarschen.

Stockholm i augusti 1936.

E. Råberg

Vår förre klubbmästare, Rune Kjellström, har grävt fram ovanstående PM, skriven av major Einar Råberg, med i SOK och dåvarande sekreterare i RF, sedermera även sekreterare i SOK och VD för RF. Vi tycker att PM:et talar för sig självt.

PROTOKOLL

fört vid SOF:s årsmöte på Restaurang Jakthornet, den 28 mars 1995.

Närvarande: Ture Widlund, Claes Göran Bengtsson, Åke Dunér, Gösta Gärdin, Britt-Marie Ellis, Ove Karlsson, Birger Fält, Vidar Martinell, Lars Wirmark, Åke Mosell, Bo Nilsson, Lars Göran Wallin, Alf Holmberg, Anders Sjögren, G-A Öhlund, Werner Schaffer, Rune Larsson, Carl-Erik Asplund, Lennart Tegvald, Börje Larsson, Manuel Vargas, Mats Peterson, Rune Kjellström, Örjan Westberg, Ove Fröberg, Ulf Pettersson, Sven-Ulf Pettersson, Olle Steij samt 7 stycken gäster inklusive Gert Fredriksson.

Ordföranden Ture Widlund hälsade de närvarande medlemmarna och deras gäster välkomna.

Ett särskilt varmt välkomnande fick kvällens föredragshållare, Sveriges främste olympier Gert Fredriksson, som tillsammans med sin fru hedrade mötet med sin närvaro.

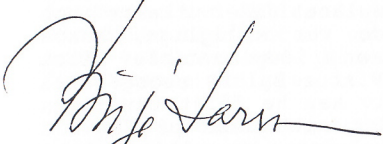
1. Beslutades, att mötet var stadgeenligt utlyst enligt kallelsen, bilaga 1.
2. Till ordförande för mötet valdes Ture Widlund.
3. Till sekreterare för mötet valdes Börje Larsson.
4. Till justeringsmän, tillika rösträknare, valdes Åke Dunér och Vidar Martinell.
5. Ordföranden gick igenom de närvarande medlemmarna och fastställde därmed röstlängden enligt bilaga 2, Deltagarförteckning.
6. Den föreslagna dagordningen godkändes enligt bilaga 3, Dagordningen.
7. Styrelsens verksamhetsberättelse, som redovisats i SOF-Bulletinen 1-95, godkändes av mötet. Se bilaga 4.
8. Revisionsberättelsen, som finns redovisad i senaste SOF-Bulletinen, föredrogs av revisorn Bo Nilsson och godkändes av mötet. Se bilaga 5.
9. På revisorernas förslag, beviljades styrelsen full och tacksam ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

10. Verksamhetsplanen, som redovisats i SOF-Bulletinen 1-95, godkändes av mötet. Se bilaga 6.
11. Mötet beslutade på styrelsens förslag, att årsavgiften för 1995 skall vara oförändrad, 125 kronor.
12. Till styrelseledamöter på två år, omvaldes Börje Larsson och nyvaldes Manuel Vargas och Britt-Marie Ellis efter Rune Kjellström och Örjan Westberg, som undanbett sig omval. Örjan Westberg lovade emellertid, att hjälpa till med Bulletinen den närmaste tiden.
13. Till revisor omvaldes Ulf Pettersson på två år.
14. Till valberedning valdes Thomas Söderberg som sammankallande samt Rune Kjellström och Anders Jansson som ledamöter.
15. Inga ärenden fanns anmälda av styrelsen att behandlas av års-mötet.
16. Några ärenden anmälda av medlemmar, att behandlas av årsmötet, fanns ej.
17. Ove Karlsson tackade Ture Widlund för ett mycket gott arbete med SOF-Bulletinen special 27-28, om de Olympiska seglingarna 1920.
Börje Larsson tackade Mats Peterson för energiskt och bra arbete med att kartlägga gamla olympier från 1928 som ännu är i livet, vilket redovisats i SOF-Bulletinen 1-95.
Mötet avslutades med, att ordföranden Ture Widlund tackade de närvarande för visat intresse.

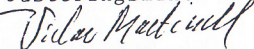
Dag som ovan

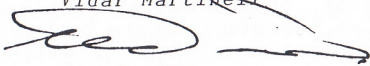
Vid protokollet

Ordförande Ture Widlund

Börje Larsson

Justeringsmän:

Vidar Martinell

Åke Dunér

Efter mötet berättade Gert Fredriksson sina olympiska minnen med mångafina poänger, som ledde till stor munterhet bland åhörarna.

DISKUS ANTIK STIL OLYMPISKA SPELEN 1906 I ATHEN OCH 1908 I LONDON

I SOF-Bulletinen S-23 mars 1993 i "Athenfärden 1906" frågar Ture Widlund apropå diskusbilderna på sidan 25 varför funktionärerna står så nära och delvis i kastriktningen. Min första reaktion var att de var allmänt nyfikna. Denna närgångenhet var ju ett problem för idrotten på 1800-talet och början på 1900-talet. Den Olympiska Föreningens tävlingar i Ramlösa på 1830-talet fick ju ställas in av denna orsak. Disciplinen var naturligtvis bättre vid OS i Athen 1906 men ändock - det var mycket folk på innerplan. Men vid närmare eftertanke står det klart att det måste vara regelverket som var krångligt och svårt att döma efter och som fordrade denna något närgångna insyn. Jag antydde något om detta för Ture och han skickade mig de franska och tyska (direkt översättning av de franska) reglerna för diskus antik stil OS 1906. Så bad han mig skriva en artikel om diskus antik stil och det gjorde jag. Här är den.

Diskus under antiken var en gren i femkampen och ingenting annat. Naturligtvis fanns det regler för hur kastet skulle ske men vi kan bara gissa oss till vilka. En i högsta grad användbar tolkning ger Viktor Balck i sin Illustrerad Idrottsbok från 1880-talet: Kastet skall ske från en naturlig eller konstgjord upphöjning av marken 5-10 cm hög med tillägget att det inte är meningen att kasta så högt som möjligt eller att nå något visst mål (hans egen favoritgren var spjutkastning mot tavla) utan så långt (kursiverat av Balck) som möjligt. Vid lika långa kast skall stilen avgöra - det vackraste kastet vinner.

Ännu friare än så blev reglerna till de Olympiska Spelen i Athen 1896. Man kunde inte enas om hur det egentligen skulle gå till så stilen blev helt fri. Man kastade från en fyrkantig träram med 2,5 meters sida som tillät ett par stegs ansats men å andra sidan förbjöd övertramp. Ingen roterade vid de första spelen. Först i Paris 1900 användes rotationstekniken.

Fastän grekerna klarat sig hyggligt i de första två spelen - dock inte vunnit - såg de i en renodlad klassisk stil möjligheten till seger. Det var meningen den skulle komma i jubileumsspelen i Athen. Då skulle de själva stå för regelskrivning och bedömning. Efter förebilder från statyer och vaser skulle den hellenistiska stilen rekonstrueras. Det blev pannkaka av det hela.

I den franska versionen av reglerna, som var en ungefärlig - a peu près - av de grekiska, vilken sedan översattes till engelska och tyska, kom inte den passus med som de flesta skulle bli underkända på; diskusen och diskusarmen ska föras i lodplanet under utkastet och ingen annanstans. Övriga regler, fast de var krångliga, kunde någorlunda följas och bedömas. Den om diskusen i lodplanet blev klart godtyckligt tolkad. Så påstås det bli a i Viktor Balcks redogörelse från Athenspelen, där han förmodligen själv kan ha följt tävlingen och hållit i pennan (men troligare är det att gissa på Sigfrid Edström som bevisligen var i högsta grad närvarande av bilder att döma), att Sheridans andra och tredje kast såg precis likadana ut tekniskt sett, dvs diskusarmen i vågplanet, som det första som blev bortdömt. Och dessutom sägs att Georgantas, som kastade direkt efteråt, gjorde ett exakt likadant kast men fick det godkänt. Dock mättes Sheridans första kast som skulle ha varit världsrekord om det inte varit underkänt. (I detta kan man se en parallell till dagens

regler där tveivelaktigt bortdömda kast bör mätas om det är så att kastet blir godkänt efter protest.)

Greken Georgantas blev likväl bara tvåa. Finnen fader Järvinen - han var och skulle bli far till fyra lika duktiga friidrottare som han själv - som var en säker intill-kroppen-kastare vann tävlingen. Georgantas ville emellertid i ett extrakast visa vem som var bäst och gjorde det också. Han kastade 3 meter längre än i tävlingen men alla kunde se - Balck/Edström också - att han haft vänster ben fram vilket var förbudet för en högerkastare. Jag har svårt att tänka mig ett inte "redan de gamla grekerna" kommit på att detta med stämverkan från motsatt ben i förhållande till kastarm ger ett bättre resultat. Än tydligare var ju detta i spjutkastning. I vilket fall som helst blev reglernas ordalydelse enligt citatet nedan. Jag återger Bruno Söderströms version tagen från hans Idrotternas Bok III med tryckår 1908 (första upplagan kom 1907). Lustigt nog innehåller den även den borttappade regeln från den grekiska kommittén om diskusen i lodplanet. Det beror naturligtvis på att han var med i Athen och, kan man förmoda, med spänning följde diskussionerna om teknik och regler i alla friidrottsgrenarna. Han var ju aktiv idrottsman och en skrivare i vardande.

"Kastet utföres från en fyrkant 80 cm lång och 70 cm bred. Diskusen fattas med båda händerna. Först svänges diskusen öfver vänster axel och kroppen vrides åt vänster. Diskusen svänges därefter med högra handen så långt bakåt som möjligt, under det att vänstra handen hvilar på högra låret. Höger fot flyttas ett kort steg framåt samtidigt som knäna böjas. Högra foten skall hvila med hela sulan mot marken, under det vänstra foten endast stöder med tårna. Höger arm svänges så framåt uppåt och diskusen kastas.

Man bör noga iakttaga att ej svänga armen åt sidan, ty ett dylikt kast godkännes ej (det var just vad han fått lära i Athen).

Så snart diskusen lämnat handen, har den kastande rätt att lämna fyrkanten. Kastet skall för att räknas slå ned inom en cirkelsektor af 90 graders vinkel."

Det sista om 90 graders sektor gällde i Athen bara för den fria stilen som hölls på en plan utanför Stadion. I den klassiska stilen förmodades diskusen gå rakt fram och då hoppades man att den ett tiotal meter breda innerplanen på Stadion skulle räcka till. I den franska versionen sägs heller inget om någon sektor. Däremot nämns sockelns höjd till minst 5 cm fram och högst 15 cm bak. Och vidare hur kastet ska mätas - från nedslagssplats till mitten av sockelns framkant. Vad gäller diskusens utformning, vikt och storlek var den vid denna tid i stort sett exakt likadan som idag: 2 kg tung, 22 cm bred träskiva med järnring och mittplatta - bara tjockleken var fortfarande fri plus lite annat som inte reglerats än.

I reglerna till OS i London 1908 kan man hitta ett par ändringar av rent logisk natur från de franska 1906. Där står det att diskusen skall kastas "rakt fram" (droit en avant) medan det i de engelska 1908 bara står att diskusen skall kastas "framåt" (forward). Vi får betänka att reglerna 1906 var skrivna för OS-historiens smalaste arena som knappast tillät kast som inte gick annat än just rakt fram (ett 40-meterskast måste ligga inom en 15 graders sektor) medan de engelska reglerna 1908 gällde för OS-historiens bredaste. Vidare står det 1906 att sockelns höjd skall vara "högst 15 cm" bak och "minst

5 cm" fram medan det i de engelska 1908 står 15 resp 5 cm rätt och slätt, "högst" resp "minst" saknas. 1908 vann Sheridan båda grenarna och organisationskommittén föreslog i sin rapport att den klassiska stilen kunde slopas - lika väl som den fria fattningen i spjut - då samme man tydligen kunde vinna båda grenarna. Så skedde också. Inte heller i femkampen överlevde den klassiska varianten av diskuskastning. Inte ens den klassiska femkampen överlevde. Vid OS i Stockholm 1912 var brottningen utbytt mot 1500m. Men det är en annan historia.

Resultat från de olympiska tävlingarna i diskus antik stil - inklusive diskustävlingen i den antika femkampen i Athen 1906:

OS i Athen 1906 (30 april - som andra gren i femkampen).

1. Istvan Mudin, Ungern	32.64
2. Eric Lemming, Sverige	31.29
3. Miroslav Sustera, Böhmen	28.43
4. György Luntzer, Ungern	

Allt som allt deltog 24 man i grenen därav 5 tyskar, 3 österrikare, 2 amerikaner (3 deltog i första grenen längd men Sheridan(!) utgick inför diskus), 3 böhmare, 3 ungrare, 3 svenskar (utöver Lemming Hjalmar Mellander, som blev 5:a i grenen och segrade i hela 5-kampen, och Knut Lindberg som blev 11:a i grenen), 2 finnar, 2 kanadensare, 1 grek och 1 italienare (dessutom hade en fransman deltagit i första grenen). Alla med godkända resultat - åtminstone har alla placeringar.

OS i Athen 1906 (1 maj).

1. Werner Järvinen, Finland	35.17
2. Nikolaos Georgantas, Grekland	32.80
3. Istvan Mudin, Ungern	31.91
4. Martin Sheridan, USA	31.50

21 st deltog: 7 greker, 4 ungrare, 3 österrikare, 2 böhmare, 1 tysk, 1 österrikare, 1 italienare, 1 finne och 1 svensk (Lemming). Huruvida alla fick godkända resultat eller ej känner jag inte till. Sheridans första kast - det som underkändes - mätte 38,41m.

OS i London 1908 (18 juli).

1. Martin Sheridan, USA	37.99
2. Marquis Horr, USA	37.32
3. Werner Järvinen, Finland	36.48
4. Arthur Dearborn, USA	35.05

24 deltagare. 8 amerikaner, 4 engelsmän, 4 ungrare (bl.a. Mudin), 2 greker (en av dem Georgantas), 2 finnar, 1 böhmare, 1 tysk, 1 svensk (Lemming) och 1 italienare. Alla utom de fyra första utan resultat i den officiella prislistan och utan placering, s.k. oplacerade. Hur många som fick godkända resultat vet jag inte.

Åke Mattisson, Karlskrona.

Rooney Magnusson, Enskede, har varit mig behjälplig med resultat och med förnamn, som kan vara mycket svåra att få fram.

REGLERNA DISKUS ANTIK STIL OLYMPISKA SPELEN I ATHEN 1906

FRANSKA VERSIONEN

Lancement du disque.

Article 23.

Dans les deux lancements du disque, il est fait usage d'un disque en bois, encerclé de fer, avec des plaques en bronze sur les deux faces, pour le réglage du poids fixé à 2 kilogrammes.

Le disque est de forme lenticulaire, et a 22 centimètres de diamètre.

Les concurrents lancent tous le même disque.

Lancement Hellénique du Disque.

Article 25.

a) Pour cette épreuve, le socle long de 80 centimètres et large de 70 centimètres, est en pente, avec une hauteur de 15 centimètres au maximum à l'arrière et de 5 centimètres au minimum à l'avant.

b) Le mode hellénique de lancement du disque est à peu près le suivant:

Le lanceur se place sur le socle les pieds écartés et tenant le disque de n'importe quelle main.

Il le prend ensuite des deux mains légèrement tendues qu'il élève sans lâcher le disque, en allongeant en même le reste du corps dans la même direction. Après cela, il tourne légèrement le tronc à droite et il se penche brusquement, jusqu'à faire arriver la main gauche, devenue libre, au genou droit et la main droite portant encore le disque, aussi loin en arrière que le permet la structure de l'épaule; dans ce moment là, le pied droit doit être en avant et les jambes fléchies; le pied droit repose sur la plante toute entière et l'autre sur les orteils seulement. Puis par une extension brusque et simultanée de tout le corps, le lanceur lance le disque droit en avant.

c) Dans cette épreuve le concurrent a la faculté de sortir du socle au moment même du lancement.

d) La distance est mesurée par une ligne droite allant du point où le disque a touché terre pour la première fois, au milieu du côté antérieur du socle.

TYSKA VERSIONEN

Diskuswerfen

Artikel 23.

Für beide Diskuwürfe wird ein mit Eisen eingefasster Holzdiskus verwandt, auf dessen beiden Seiten Bronzeplatten befestigt sind, um das Gewicht, welches auf 2 kg festgesetzt ist, zu regeln. Der Diskus hat Linsenform und um 22 cm Durchmesser.

Die Teilnehmer werfen alle denselben Diskus.

Hellenisches Diskuswerfen.

Artikel 25.

a) Für diese Vorführung neigt sich der 80 cm lange und 70 cm breite Sockel nach hinten in einem Abstand von höchstens 15 cm und nach vorn von mindestens 5 cm.

b) Das griechische Diskuswerfen geschieht ungefähr folgendermassen: Der werfende stellt sich mit gespreizten Füßen auf den Sockel und nimmt den Diskus in eine Hand, gleich, welche.

Dann nimmt er den Diskus leicht mit beiden Händen, hebt ihn hoch, ohne ihn fallen zu lassen, indem er den übrigen Körper dabei in derselben Richtung ausdehnt. Darauf dreht er den Oberkörper nach rechts und bückt sich plötzlich bis er sich mit der linken Hand, welche er frei gemacht hat, auf das rechte Knie stützt, während die rechte noch den Diskus hält und zwar soweit nach hinten, wie es die Beschaffenheit seiner Schulter zulässt; in diesem Augenblick muss der rechte Fuss und die Knie gebeugt sein; der rechte Fuss ruht auf der ganzen Sohle und der andere nur auf den Zehen.

Dann schleudert der Werfende den Diskus mit einer plötzlichen und gleichzeitigen Streckung des ganzen Körpers gerade nach vorn.

c) Bei dieser Übung hat der Werfende das Recht, im Augenblick des Wurfes vom Sockel herunterzutreten.

d) Die Distanz wird in grader Linie von dem Punkt an welchem der Diskus die Erde berührt hat ausgehend bis zur Mitte der Vorderseite des Sockels gemessen.

(Översättning av den franska versionen till tyska av Deutschen Reichsausschusses für Olympischen Spiele under ledning av Willibald Gebhardt, medlem i IOK och "Geschäftsführer" i Deutschen Reichsausschusses für Olympischen Spiele.)

DISCUS.

The **Discus** shall be 2 kilogrammes (4'4 lbs) in weight and 22 centimetres (8'7 inches) in diameter. It shall be made of wood with a smooth iron rim, and shall be capped on each face with a smooth metal plate.

Every competitor must throw with a discus provided by the Committee.

II. Throwing the Discus "as at Athens."

(a) The discus is thrown from a rectangular pedestal 80 centimetres (31½ inches) long and 70 centimetres (27½ inches) broad, sloping forward from a height of 15 centimetres (6 inches) at the back to a height of 5 centimetres (2 inches) at the front.

(b) The method of throwing is as follows:--

The thrower places himself on the pedestal with the feet apart, and holding the discus in either hand. He then grasps it with both hands and raises them without letting go the discus with either, extending the rest of his body at the same time in the same direction. After that he turns the trunk to the right and bends sharply, so as to bring the left hand, which has now left hold of the discus, to the right knee, and the right hand, still holding the discus, as far back as possible. At this moment the right foot should be forward and both legs bent; the right foot rests full on the sole, and the left on the toes only. Then by a sharp and simultaneous extension of the whole body the thrower throws the discus forward

(c) The thrower may leave the pedestal at the moment of throwing.

(d) The measurement of the throw shall be from the point at which discus first strikes the ground to the centre of the front side of the pedestal.

MEDLEMSAVGIFTEN 1995

Som framgår av årsmötesprotokollet så är medlemsavgiften för 1995 oförändrad, 125 kronor. Med denna SOF-Bulletin följer en inbetalnings-avi på medlemsavgiften. Senaste inbetalningsdatum är 31 maj 1995. Det borde vara en hederssak för varje medlem att betala sin medlemsavgift i rätt tid.

ARTIKELN PÅ SIDAN 14

om det indiska landhockeylaget vid OS 1928 är ur marsnumret 1995 av WORLD HOCKEY, FIH:s (Fédération Internationale de Hockey) officiella organ.

OLYMPIABOKEN 1948-94

En sammanställning av all statistik och alla specialsammanställningar, artiklar od som förekommit i Olympiaboken sedan starten 1948. I sammanställningen bara medtagits material som sträcker sig över flera år/spel. Det som bara berör de år/spel som boken avser är sålunda ej med här.

- 1948 Erik Jufält: Från Athén 1896 till London 1948
Poängtabeller och svensk olympisk historia (per spel)
- Erik Jufält: Olympiska mästare sedan 1896 (per sport och gren)
- 1952 Erik Jufält: Från Athén 1896 till H-fors 1952
Medaljfordelning och medaljpoäng (totalt)
- Erik Jufält: Sveriges deltagare i de Olympiska Spelen 1896-1952
(per sport)
- 1956 Från Atén 1896 till Melbourne 1956
Medaljfordelning och medaljpoäng (totalt)
- Erik Jufält: De olympiska rekorden genom tiderna
- 1960 Erik Jufält: Den olympiska guldfordelningen 1896-1960 (per land)
- 1964 Erik Jufält: 48.000 från 118 länder
Specialstatistik över alla startande i OS genom tiderna
(per land och spel)
- Erik Jufält: Medaljfordelning och medaljpoäng 1896-1964
(per spel 1952-1964 och totalt 1896-1964)
- Sveriges Olympiska Kommitté Arbetsutskottet
Verksamhetsberättelse 1 januari 1961 - 26 april 1965
- 1968 Erik Jufält: Allt från alla spel
Mästare, resultat, deltagare, nationspoäng och kuriosa
(per sport och gren)
- Medaljer och medaljpoäng
Vinterspelen 1908-1968 (1968 och totalt)
Sommar spelen 1896-1968 (1968 och totalt)
- 1972 Erik Jufält: Minns du dom än...
Svenska olympiska medaljörer och poängplockare
genom alla tider i ny unik förstagångsstatistik
(per spel och sport)
- Wolf Lyberg: Det olympiska kalaset för Sapporo och München kostade
bara 3,1 miljon
Sveriges Olympiska Kommittés redogörelse för verksam-
hets perioden mellan OS i Mexico City och München 1972

- 1972 (forts) Medaljer och medaljpoäng (3-2-1) vinterspelen 1908-1972 (per spel och totalt)
- Sammanlagd vinterpoäng London 1908 - Sapporo 1972 (per spel och totalt)
- Plats- och medaljpoäng sommarspelen 1896-1972 (totalt)
- 1976 Erik Jufält: USA leder guldligan. Svensk milstolpe 1980. (OS-segrarna per land i kronologisk ordning)
- Wolf Lyberg: Fadderbidragen ett bra OS-stöd
Sveriges Olympiska Kommittés redogörelse för verksamhetsperioden mellan Olympiska Spelen 1972 och 1976
- Sporterna på officiella OS-programmet
Sporterna på sommarprogrammet 1896-1976 (per spel)
Vintersporterna 1924-1976 (per spel)
Extraspelen 1906
- Medaljer och medaljpoäng
Vinterspelen 1908-1976 (totalt)
Sommarspelen 1896-1976 (totalt)
- Sammanlagd vinterpoäng London 1908 - Innsbruck 1976 (per spel och totalt)
- Sammanlagd platspoäng (7-5-4-3-2-1) för sommarspelen Aten 1896 - Montreal 1976 (per spel och totalt)
- Medaljer, medalj- och platspoäng sommar- och vinterspelen 1896-1976 (totalt)
- 1980 Wolf Lyberg: "Mera guld 80" bäddar för 84
Sveriges Olympiska Kommittés redogörelse för verksamhetsperioden mellan Olympiska Spelen 1976 och 1980
- Medaljer, medalj- och platspoäng sommar- och vinterspelen 1896-1980 (totalt)
- Sammanlagd vinterpoäng London 1908 - Lake Placid 1980 (per spel och totalt)
- Vinterspelen 1908-1980 (medaljer och medaljpoäng totalt)
- Sommarspelen 1896-1980 (medaljer och medaljpoäng totalt)
- Sammanlagd platspoäng för sommarspelen 1896-1980 (per spel och totalt)
- Extraspelen 1906 (medaljer och medaljpoäng)
- 1984 Wolf Lyberg: Sveriges Olympiska Kommitté
Redogörelse för verksamheten mellan de olympiska spelen 1980 och 1984

- 1984 (forts) Medaljer och medaljpoäng
 Vinterspelen 1908-1984 (totalt)
 Sommarspelen 1896-1984 (totalt)
- Sammanlagd vinterpoäng London 1908 - Sarajevo 1984
 (per spel och totalt)
- Medaljer, medalj- och platspoäng sommar- och vinter-
 spelen 1896-1984 (totalt)
- Extraspelen 1906 (medaljer och medaljpoäng)
- Tävlingar i konst (medaljer och medaljpoäng totalt)
- Sammanlagd platspoäng för sommarspelen 1896-1984
 (per spel och totalt)
- 1988 Wolf Lyberg: Sveriges Olympiska Kommitté
 Redogörelse för verksamheten mellan de olympiska spelen
 1984 och 1988
- Medaljer, medalj- och platspoäng Sommar- och Vinter-
 spelen 1896-1988 (totalt)
- Sammanlagd platspoäng för sommarspelen 1896-1988
 (per spel och totalt)
- Sammanlagd vinterpoäng London 1908 - Calgary 1988
 (per spel och totalt)
- "Poänglösa" länder - sommar
 "Poänglösa" länder - vinter
- 1992 Gunilla Lindberg: Sveriges Olympiska Kommitté
 Redogörelse för verksamheten mellan de olympiska
 spelen 1988-1992
- Medaljer, medalj- och platspoäng genom åren (totalt)
- Sammanlagd sommarpoäng Aten 1896 - Barcelona 1992
 (per spel och totalt)
- Sammanlagd vinterpoäng London 1908 - Albertville 1992
 (per spel och totalt)
- Länder utan vinterpoäng
 Länder utan sommarpoäng
- 1994 Gunilla Lindberg: Sveriges Olympiska Kommitté
 Redogörelse för verksamheten mellan de olympiska
 spelen 1992 och 1994

1994 (forts)

IOK - en aktningvärd 100-åring

Ture Widlund: Förspelet till de moderna Olympiska Spelen

Ture Widlund: IOK-ordförandena genom tiderna

Ture Widlund: Åtta svenska IOK-ledamöter

Wolf Lyberg: Olympiska data, IOK:s historia i ett nötskal

Wolf Lyberg: Citius, Altius, Fortius...(om olympiska mottot mm)

Ove Karlsson: Nya nationer - gamla medaljer

Ove Karlsson: Jugoslavien (1920-88) och IOP (1992) i OS
Olympiamästare
(genom tiderna Kroatien, Makedonien, Slovenien
och övriga (jugoslaviska republiker))

Ove Karlsson: Sovjetunionen (1962-88) och EUN (1992) i OS
Olympiamästare
(genom tiderna per republik)

Ove Karlsson: Tjeckoslovakien i OS 1920-92
Olympiamästare
(genom tiderna Slovakien och Tjeckien)

Vinterpoäng genom tiderna (per spel och totalt)

De främsta vinterolympierna genom tiderna

Från London till Lillehammer (datum, plats m.m.)

Svenska medaljer i Olympiska Vinterspelen (per spel)

Vintermedaljer 1908-94 (totalt)

Medaljer, medalj- och platspoäng
Sommar- och Vinterspelen 1896-1992* (totalt)

*1992 är tryckfel, skall vara 1994

ONE record in international hockey is unlikely ever to be bettered – India's run of 30 consecutive Olympic matches between 1928 and 1960. That, of course, was well before the advent of World Cups and Champions Trophy tournaments, when the Olympic Games offered the only international events that really mattered.

The photograph, taken at Amsterdam on May 17, 1928, shows the team that start off the sequence of victories.

Centre forward Dhyan Chand and goalkeeper Richard Allen were the stars of this team which trounced Austria 6-0 on India's Olympic debut and went on to claim the first of eight gold medals.

Dhyan Chand and Allen were to earn further success at the 1932 Olympics in Los Angeles and in Berlin in 1936.

The side that won the Amsterdam final, beating Holland 3-0, was slightly different from the one pictured, with Shaukat Ali, a Customs officer from Calcutta, missing the last two games with influenza and being replaced by S. M. Yusuf.

Both the team pictured and the side that played in the final lacked fullback Jaipal Singh, the Oxford University star who had originally been named as captain.

European Tour

Jaipal, with a first class degree from his native Ranchi, had been a student at Balliol College when he led an All-India team on a European tour. Comprised of Indians studying at British universities, this team had a successful tour of Belgium and Spain.

Among its players was Yusuf, an Afghan, who had gone to Cambridge by way of the Punjab University, Lahore.

A little over two years later, when the Indian Hockey Federation announced its squad for Amsterdam, Jaipal and Yusuf, still in Britain, were asked to join the team. That meant that 13 players sailed from Bombay, nine of them Anglo-Indians, a community whose subsequent emigration, mainly to Britain and Australia, depleted the resources of Indian hockey.

THEY CAME . . . THEY PLAYED . . . THEY CONQUERED

Every picture tells a story – and the story of the picture on this page is more evocative than most. For this was the first great Indian team of 1928, the team which laid the foundations for India's amazing sequence of 30 consecutive Olympic matches without defeat. SUBROTO SIRKAR looks at the players and recalls the glories they achieved at Amsterdam and subsequent Olympiads.

Jaipal Singh met his team when their ship docked at Tilbury on March 30, 1928. The Indians then played at the Folkestone Festival at Easter and played other matches in England before moving to the Continent. Although Jaipal played in three Olympic matches, the team was captained in the opening match and in the final by Eric Pinniger, a sturdy centre half from the Punjab.

The players who appeared for All India in the eight-week campaign included the teenage Nawab of Pataudi and Aftikhar Ali, a freshman at Oxford who became a Test cricketer for both England and India. He joined the side for the British section of the tour but did not go to the Olympics.

Allen, then 26, a native of Nagpur, had been working for the Calcutta Port Commissioners since 1921. In Amsterdam his special feat was to go through the Games without conceding a goal. This triple gold medallist later settled in Bangalore, where he died aged 69.

The centre forward without equal, Dhyan Chand, was then 22 and a Lance Naik in the 4/1st Punjab Regiment of the Indian Army. He scored 14 of India's 29 goals in Amsterdam, including four in the opening game against Austria.

One of his sons, Ashok Kumar, appeared at two Olympics and was an inside forward in India's World Cup-winning team in 1975.

Standing between Allen and Dhyan Chand are the mop-haired Maurice Gateley, a right winger from the Punjab, and the heavily built Leslie Hammond of Lucknow. Hammond is the player who stood in for Jaipal in the final, although he wrenched his knee and was off the field for 15 minutes – in the days before substitutes were allowed.

On Pinniger's left are stocky forward George Marthins and wing half Walter Goodsir Cullen, both from the United Provinces. Cullen is not to be confused with his namesake, Ernest, who at 24 was in India's winning team at Berlin in 1936.

Successful Coach

On the extreme left in the front row is halfback Rex Norris from Bangalore. Then employed by the Great Indian Peninsula Railway, Norris later achieved much success as a coach in Europe.

The Norris family provided the first instance in India of two generations of Olympians when his son Ronald went to Helsinki in 1952 as a boxer. The Norrises later went to England.

On Norris's left is fullback

Michael Rocque, another who learned his hockey at a Catholic missionary institution, Nagpur's Francis de Sales. Rocque played at right back in all five Olympic matches. Kneeling on the right is Fred Seaman, another United Provinces player who later moved to Calcutta.

India's remaining player was dapper inside forward Feroze Khan from the Punjab who later joined the Bombay Customs before moving to Pakistan. Feroze got five of India's nine goals against Belgium but a fractured collarbone in a freak collision with a spectator sidelined him for the rest of the Games.

These were the players who set the standards for international hockey in the future. Their exploits have been well chronicled – but there have been doubts about the captaincy, with some writers raising doubts about which player was appointed.

Official Best Wishes

Confirmation of Jaipal Singh's role, though, came in the despatch from the Viceroy of India, Lord Irwin, on the team's triumph in Amsterdam. "Please convey to Jaipal Singh and all men of his team my heartiest congratulations on their magnificent victory," wrote the Viceroy from British India's summer capital at Simla.

Jaipal Singh had already left Amsterdam when the despatch arrived. But it confirms that he had indeed been the nominated captain.

SUBROTO SIRKAR, based in Calcutta, is an enthusiastic chronicler of Indian hockey and its history.

THE TEAM
THAT
STUNNED
THE WORLD

The glory that was India – the team for the first match of the 1928 Olympics. Standing, left to right – Richard Allen, Maurice Gateley, Leslie Hammond, Dhyhan Chand, Eric Pinniger, George Marthins, Walter Goodsir Cullen. Seated, left to right – Rex Norris, Maurice Rocque, Feroze Khan, Fred Seaman.

Light Blue and Dark Blue – S. M. Yusuf of Cambridge and Jaipal Singh of Oxford, who joined the Indian team in England.

Meritförteckning Gert Fridolf Fredriksson

* 21.11.1919 i Nyköping

Svenska mästerskap									
K-1									
500m	1.000m	Lag	10.000m	Lag	4x500m	K-2			K-4
500m	1.000m	10.000m	10.000m	Lag	4x500m	500m	1.000m	10.000m	1.000m
1942	-----		50.48,8						-----
1943	-----	4.12 0 x	45.56,8	x					-----
1944		4.22,5	48.02,6	x					-----
1945		4.53,3 x	47.14,3	x	9.05,0				3.59,2
1946		4.28,4	46.46	-	8.39,8				
1947		4.29,2 x	48.16		8.28,6				-----
1948		4.40,6	49.10,2						-----
1949		4.50,8 x	53.28		9.33,6				-----
1950		4.34,6 x	51.25	x					-----
1951		4.00,6 x	47.35						
1952		4.14,2 x	50.18,2	x					3.30,8
1953								44.13,6	
1954	2.00,4	4.13,1							3.18,2
1955		4.20,4 x	51.19	x	9.09,8				
1956		4.34,0 x	46.52,6	x	8.38,8				
1957		4.07,0 x		x	8.19,2				
1958		4.30,6	51.02,2	x	8.51,0				
1959			45.55	x	8.25,0				3.38,6
1960		4.21,8 x			8.25,2	1.47,1	3.57,8		

Nordiska mästerskap				
K-1				
500m	1.000m	10.000m	4x500m	
1946	Odense	4.34,5	49.23,7	(8.56,0)
1947	Vaxholm	4.34,2	47.54,6	9.57,4
1949	Helsingfors	4.37,4	53.54,6	10.09,0
1951	Oslo	1.54,8	4.53,6	48.42,5
1953	Jönköping			8.14,4
1955	Silkeborg	2.03,4	4.44,3	51.46,6
				8.54,7

Europamästerskapen			
K-1			
500m	1.000m	10.000m	4x500m
1957	Gent	S v e r i g e d e l t o g i n t e	
1959	Duisburg	5. 8.08,0	

Världsmästerskapen			
K-1			
500m	1.000m	10.000m	4x500m
1948	London	1. 2.14,2	1. 8.44,5
1950	Köpenhamn	1. 4.18,1	2. 48.05,1
1954	Macon	1. 4.23,5	1. 8.15,4
1958	Prag	2. 1.50,3	3. 8.03,1
		3. 3.53,1	

Olympiska Spelen			
K-1			
1.000m	10.000m	K-2	
1.000m	10.000m	1.000m	
1948	London	1. 4.33,2	1. 50.47,7
1952	Helsingfors	1. 4.07,9	2. 47.34,1
1956	Melbourne	1. 4.12,8	1. 47.43,3
1960	Rom	3. 3.55,89	-----
			1. 3.34,73

Svenska Dagbladets guldmedalj 1949
 Mohamed Taher Trophy 1956 (beslut vid IOK-sessionen 1957)

71 SM, varav 22 i lag, 17 NM, 7 GULD, 2 SILVER och 2 BRONS i VM samt
 6 GULD, 1 SILVER och 1 BRONS i OS.